

гатъ. Гедеонъ ги гонилъ, и истрѣбилъ имъ войскж-тж и войводи-тѣ.

Последенъ сѫдія былъ пророкъ *Самуилъ*. Той побѣдилъ Филистимляны-тѣ, въздигналь паднало-то служеніе истинному Богу, и управлялъ Ереи-тѣ съсъ съвършенно безкористіе.

Царь.

Два-та сына Самуиловы ся предали на лихомство, и нарушавали правосѫдіе-то. Затова Ереи-тѣ пожелали да иматъ Царь.

Богъ, чрезъ Самуила назначилъ имъ за царь *Саула* отъ Веніаминово – то племя. Самуиль го помазалъ съсъ священно міро, но Сауль не испълнялъ воля-та Божія.

На негово мѣсто Богъ избралъ най младій-тъ сынъ *Іессеевъ* – *Давида*, отъ Іудино-то племя. Давидъ ся прославилъ въ воинж-тж; съ прашовенъ камакъ убилъ Филистимлянина *Голіята*, кой ималъ необыкновенъ ростъ и сыла. Сауль съ завистъ глядалъ на слава-та му; но Давидъ съ кротость и тѣр-